

N:o 36.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 Mars 1881, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i 59 § Utsökningslagen samt upphäfvande af 60 § i samma lag.

Nedannämnda §§ i Utsökningslagen hafva följande lydelse:

54 §.

Vill man på grund af dom eller utslag, hvarigenom betalnings-skyldighet blifvit gäldenär ålagd, erhålla utmätning hos denne; ingifve till utmätningsmannen domen eller utslaget samt, då fråga är om skiljemannadom, öfverexekutors beslut om dess verkställande, så ock, der fordran är på skuldebref eller annat skriftligt fordringsbevis grundad, fordringsbeviset i hufvudskrift.

59 §.

Nu är gäldenär ej tillstädes, då utmätningsman sig infinner för att verkställa utmätning för fordran, som i 54 § afses; har underrättelse derom, att utmätning för fordringen är sökt, blifvit efter ty i 60 § sägs meddelad, eller är anledning att gäldenären håller sig undan eller rest bort, förty att han väntar utmätning; då gånge förrättningen för sig utan hinder af gäldenärens frånvaro; dock skall i ty fall hans hustru eller husfolk eller annan, som har egendomen i vård eller besittning,

tillsägas att vid förrättningen närvara. Finnas ej de, varde närboende granne, som anträffas, tillsagd.

Kan ej utmätningen genast företagas, då utmätningssmannen för sådant ändamål sig instält, och är fara att godset under tiden stickes ur vägen; låte utmätningssmannen, der borgenären nödig kostnad förskjuter, vård hållas öfver godset, till dess utmätning kan ske.

60 §.

Underrättelse, hvarom i 59 § sägs, skall, för att anses giltig, meddelas gäldenären genom utmätningssman. Har underrättelsen, af utmätningssmannen skriftligen utfärdad, bevisligen kommit gäldenären annorledes tillhanda eller ock, om han, i sitt hemvist sökt, ej kunnat der anträffas, blifvit sist dagen före utmätningen meddelad hans hustru eller husfolk eller, om de ej anträffas, anslagen å hans husrör; vare det ock giltigt.

Skall utmätning ske å gäldenären tillhörig egendom, som finnes å annan ort, än der han har sitt hemvist, och ej blifvit af gäldenären till utmätning uppgifven, bör underrättelse, hvarom nu är sagdt, jemte uppgift å förrättningsstället meddelas så tidigt, att gäldenären kan sin rätt vid utmätningen bevaka; njute dock ej för sådant ändamål längre råderum än åtta dagar.

Har gäldenären ej stadigt hemvist i riket och ej heller känt ombud i orten, der utmätning skall ske; vare underrättelse, som nu sagdt är, ej af nöden.

Uti en inom Andra Kammaren af Herr *J. Jonasson* i Rassebygd väckt och till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 39, uppfattas nu dessa stadganden sålunda, »att, förr än utmätningssmannen hos gäldenären för fordran, som i 54 § afses, får göra utmätning, utmätningssmannen måste bevisligen underrätta gäldenären, att utmätning för fordran är sökt»; och, då detta medförde dels en onödig tidsutdrägt med utmätningssätgården, hvarunder gäldenären kunde bereda sig tillfälle att, till förlust för fordringsegaren, undansnilla sina tillgångar, dels ock en ej obetydlig kostnad, i de flesta fall uppgående till tio kronor och derutöfver, för gäldenären, samt då beträffande ifrågavarande fordringar gäldenären utan särskild underrättelse kunde veta, att i händelse af bristande betalning utmätning komme att ske, hemställes uti motionen, »att Riksdagen tacktes för sin del besluta,

att 59 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Nu är gäldenären ej tillstädes, då utmättningsman sig infinner att verkställa utmätning för fordran, som i 54 § afses; eller är anledning att gäldenären håller sig undan eller rest bort, förty att han väntar

 som anträffas, tillsagd. —

Kan ej utmätning genast företagas, då -----

 utmätning kan ske. —

samt att 60 § måtte upphävas.»

Enär emellertid, enligt Utskottets uppfattning af ifrågavarande stadganden, förutgående underrättelse till gäldenären endast erfordras, för att förrättningen skall kunna försiggå *utan hinder af gäldenärens frånvaro*, men deremot icke är erforderlig för förrättningens fortgång, derest gäldenären är tillstädes, när utmättningsmannen infinner sig för dess företagande, samt enär i det förra fallet vilkoret af förutgången underrättelse synes vara fullt påkalladt, hemställer Utskottet,

att föreliggande motion icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 17 Mars 1881.

På Lag-Utskottets vägnar:

G. LAGERSTRÅLE.